

ятъ причинитѣ за създаванетоъ имъ. Защо е създаденъ човѣкътъ, и това не знаятъ. Ако човѣкъ разбираше естеството си, ако знаеше, защо е създаденъ, ако знаеше мѣркитѣ, по които е създаденъ, той би могълъ самъ да си предскаже, какво му предстои да мине въ живота. Мѣркитѣ, по които е създаденъ човѣкъ, показватъ, какво може да постигне той въ сегашния си животъ. Едни отъ тия мѣрки сж ирационални числа, а други — рационални. Че наистина мѣркитѣ опредѣлятъ характера на човѣка, виждаме по езика, съ който хората си служатъ. Запримѣръ, често се казва: Дълга е ржката на този човѣкъ. Това показва, че този човѣкъ обича да краде. За другъ казватъ, че има малка глава. Малката глава има отношение къмъ тѣлото, или къмъ мозъка на човѣка. Когато кажатъ за нѣкого, че има лукова глава, това подразбира човѣкъ съ малка интелигентность, съ слаба умствена деятелность.

Изобщо, като погледнете човѣшкото тѣло и удоветѣ му, смѣло можете да кажете, че нѣма нищо скрито-покрито въ природата. Безъ да разбира, какви трѣбва да бждатъ мѣркитѣ на нормалния човѣкъ, нѣкой погледне очитѣ, ушитѣ, носа, устата си и намира, че не сж хубави, не е доволенъ отъ себе си. Той погледне ушитѣ си, вижда, че сж малки и казва, че не е доволенъ отъ тѣхъ. По ушитѣ на човѣка може да се опредѣли, колко години ще живѣе, каква е неговата интелигентность, каква е неговата честность. Всичко това се опредѣля по извивкитѣ на ухото. Всѣки човѣкъ има специфично ухо. Не само отдѣлния човѣкъ, но и всѣки народъ има специфично ухо. Като разгледате ушитѣ на всички народи, ще имате представа за цѣлото човѣчество. Когато ухото на човѣка е нормално, и чувствата, и мислитѣ му сж нормални; ако ухото му не е нормално, чувствата и мислитѣ му сж ненормални. Ухото представя плоскость, върху която свѣтлината пада подъ различни жгли; тя се отразява, пречупва по различни начини, отъ което зависятъ възприятая на човѣка.

И тъй, отъ жлитѣ, подъ които падатъ слънчевитѣ лжчи върху човѣшкото ухо, както и върху цѣлия човѣшки организмъ, зависи използванетоъ на тия лжчи. Когато иска правилно да използва слънчевитѣ лжчи, човѣкъ трѣбва да изложи гърба си подъ известенъ наклонъ. Измѣни ли този наклонъ, той нѣма да се ползува отъ разумнитѣ лжчи на слънцето. Той ще се пече, ще чернеѣ на слънцето, но нѣма да се свърже съ неговитѣ разумни, интелигентни сили. Като